

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-228-08

Druk nr 1661

Warszawa, 9 stycznia 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o uchyleniu lub zmianie niektórych
upoważnień do wydawania aktów
wykonawczych.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Prezes Rady Ministrów.

wz. Wiceprezes Rady Ministrów

(-) Waldemar Pawlak

U S T A W A

z dnia.....

**o uchyleniu lub zmianie niektórych upoważnień do wydawania aktów
wykonawczych¹⁾**

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lipca 1950 r. o zawodzie felczera (Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 531 i Nr 210, poz. 2135) w art. 3:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Felczerowi, wykonującemu zawód ponad trzy lata, przysługuje tytuł starszego felczera.”;

2) uchyla się ust. 4.

Art. 2. W ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2000 r. Nr 23, poz. 295, z późn. zm.²⁾) w art. 10:

1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zwłoki niepochowane przez podmioty, o których mowa w ust. 1, albo nieprzekazane publicznej uczelni medycznej albo publicznej uczelni prowadzącej działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych są chowane przez gminę właściwą ze względu na miejsce zgonu, a w przypadku osób pozbawionych wolności zmarłych w zakładach karnych lub aresztach śledczych przez dany zakład karny lub areszt śledczy, z wyjątkiem zwłok osób, które uwolniły się z zakładu karnego lub aresztu śledczego, oraz osób, które przebywały poza terenem zakładu karnego lub aresztu śledczego, w szczególności w trakcie korzystania z zezwolenia na czasowe opuszczenie tego zakładu lub aresztu bez dozoru lub asysty funkcjonariusza Służby Więziennej.”;

2) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób postępowania ze zwłokami osób pozbawionych wolności zmarłych w zakładach

karnych i aresztach śledczych, uwzględniając w szczególności powiadamianie osób, o których mowa w ust. 1, o zgonie, sposób tego powiadamiania, wskazanie podmiotów wydających zgodę na pochowanie zwłok, tryb postępowania ze zwłokami, które nie zostaną odebrane, oraz sposób ponoszenia kosztów pochówku zleconego przez zakład karny i areszt śledczy, kierując się koniecznością zachowania godności należytej zmarłemu i bezpieczeństwem sanitarnym.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.³⁾) art. 206 otrzymuje brzmienie:

„Art. 206. Przepisy art. 190 – 205 stosuje się odpowiednio do młodocianych zatrudnionych na podstawie umowy o przygotowanie zawodowe u pracodawców będących rzemieślnikami.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 16 lipca 1987 r. o państwowych instytucjach filmowych (Dz. U. z 2007 r. Nr 102, poz. 710) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Załoga państwowej instytucji filmowej uczestniczy w zarządzaniu instytucją według zasad określonych w przepisach o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego, z zastrzeżeniem art. 33.”;

2) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. Państwowa instytucja filmowa prowadzi działalność na podstawie planu, który ustala dyrektor, a następnie zatwierdza minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.”;

3) uchyla się art. 35 – 41;

4) w art. 45 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podstawą gospodarki finansowej państwowej instytucji filmowej jest roczny plan finansowy, który ustala dyrektor.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. z 2005 r. Nr 231, poz. 1965) uchyla się art. 23.

Art. 6. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2005 r. Nr 240, poz. 2027, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 125 oraz z 2008 r. Nr 201, poz. 1237 i Nr 227, poz. 1505) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 19 w ust. 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzeń.”;

2) w art. 26 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

1) urzędową tabelę klas gruntów,

2) sposób i tryb przeprowadzania gleboznawczej klasyfikacji gruntów

– mając na celu wykonanie prawidłowego podziału gleb na klasy bonitacyjne ze względu na ich jakość produkcyjną, ustaloną na podstawie cech genetycznych gleb, oraz zapewnienie prawidłowego poziomu merytorycznego wykonywania gleboznawczej klasyfikacji gruntów.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.⁴⁾) w art. 36 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb oddelegowania policjanta, o którym mowa w ust. 4, uwzględniając:

1) charakter lub zakres zadań wykonywanych w czasie oddelegowania oraz odpowiednie do ich realizacji instytucje;

2) warunki otrzymywania oraz wysokość uposażenia i innych świadczeń ze stosunku służbowego;

3) rodzaje, warunki przyznawania oraz wysokość dodatkowych świadczeń związanych z oddelegowaniem;

- 4) możliwość ograniczenia w całości lub w części prawa do uposażenia lub innych świadczeń ze stosunku służbowego w przypadku otrzymywania ze źródła zagranicznego wynagrodzenia lub innych świadczeń bądź należności przeznaczonych na pokrycie kosztów oddelegowania;
 - 5) inne szczegółowe prawa i obowiązki oddelegowanego, w tym wymóg zapewnienia mu po zakończeniu oddelegowania warunków służby co najmniej równorzędnych do istniejących przed oddelegowaniem;
 - 6) tryb postępowania i właściwość przełożonych oraz innych podmiotów i instytucji, w szczególności w zakresie wnioskowania o oddelegowanie, odwołania z oddelegowania, a także wypłaty należności przysługujących oddelegowanemu.”;
- 2) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, powinno uzależnić zakres uprawnień oddelegowanego od rodzaju wykonywanych zadań, czasu trwania oddelegowania, warunków bytowych i kosztów utrzymania związanych z oddelegowaniem oraz zakresu uprawnień i świadczeń przyznanych w czasie oddelegowania przez stronę zagraniczną lub inny podmiot.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9b ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze zarządzenia, sposób tworzenia i gospodarowania funduszem operacyjnym oraz podmioty właściwe w tych sprawach.”;
- 2) w art. 10a ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób gromadzenia odcisków linii papilarnych, zdjęć oraz danych osobowych, warunki przechowywania, wykorzystania i sposób ich przekazywania innym organom uprawnionym na podstawie przepisów odrębnych, a także wzory wykorzystywanych dokumentów, uwzględniając przypadki i sposoby pobierania

odcisków linii papilarnych, przeprowadzania wywiadu daktyloskopijnego oraz wykonywania zdjęć sygnalitycznych.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.⁶⁾) w art. 45 uchyla się ust. 3.

Art. 10. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18c uchyla się ust. 6;

2) w art. 29 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii samorządów zawodów medycznych, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje badań, które mogą być udzielane w zakładach opieki zdrowotnej wyłącznie na podstawie skierowania lekarza lub lekarza dentystry, uwzględniając wskazania medyczne oraz konieczność zapewnienia bezpieczeństwa pacjentów.”;

3) w art. 70 uchyla się ust. 3.

Art. 11. W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1700 oraz z 2008 r. Nr 227, poz. 1505) w art. 20a:

1) uchyla się ust. 6;

2) dodaje się ust. 6a – 6d w brzmieniu:

„6a. Zobowiązanie Agencji, odpowiadające faktycznie poniesionym wydatkom z budżetu państwa na wykup obligacji, o których mowa w ust. 1, zostanie ustalone w roku następującym po roku zakończenia wykupu obligacji.

6b. Jeżeli wysokość zobowiązania, o którym mowa w ust. 6a, będzie niższa od sumy wpłat, które zostały dokonane przez Agencję do dnia 30 czerwca 2003 r., minister właściwy do spraw finansów publicznych dokona zwrotu Agencji

różnicy tych kwot w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku zakończenia wykupu obligacji.

6c. Jeżeli wysokość zobowiązania, o którym mowa w ust. 6a, będzie wyższa od sumy wpłat, które zostały dokonane przez Agencję do dnia 30 czerwca 2003 r., Agencja dokona wpłaty różnicy tych kwot na rachunek budżetu państwa w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku zakończenia wykupu obligacji; organem właściwym do poboru tej należności jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

6d. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość zobowiązania, o którym mowa w ust. 6a.”;

3) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Do zobowiązań Agencji, o których mowa w ust. 1, 4 i 6a, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. Nr 111, poz. 535, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 uchyla się ust. 2;

2) w art. 55:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pełna realizacja sieci, o której mowa w ust. 2, nastąpi w terminie do dnia 31 grudnia 2010 r.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2571, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 39c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu zasilenia Funduszu, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może, w imieniu Skarbu Państwa, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu, przekazać nieodpłatnie temu ministrowi akcje i udziały w spółkach, stanowiące

własność Skarbu Państwa, z uwzględnieniem zakresu dofinansowania ze środków Funduszu przewidzianego w planie finansowym Funduszu, o którym mowa w art. 39n pkt 1, oraz wartości tych akcji i udziałów.”;

2) w art. 39d:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Bank Gospodarstwa Krajowego może zaciągać kredyty i pożyczki oraz emitować obligacje w kraju i za granicą, na rzecz Funduszu i z przeznaczeniem na realizację zadań inwestycyjnych wynikających z programu wieloletniego uchwalonego w oparciu o przepisy o finansach publicznych, do wysokości wynikającej z planu finansowego Funduszu, o którym mowa w art. 39n pkt 1.

2. Na realizację zadań, o których mowa w ust. 1, za zobowiązania Banku Gospodarstwa Krajowego z tytułu zaciągniętych kredytów i pożyczek oraz wyemitowanych obligacji mogą być udzielane przez Skarb Państwa gwarancje i poręczenia, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wykonuje czynności zmierzające do odzyskania kwot zapłaconych z tytułu wykonania umowy poręczenia lub gwarancji zawartej pod warunkiem przeznaczenia kredytu, pożyczki lub środków pochodzących z emisji obligacji na realizację zadań, o których mowa w ust. 1, na zasadach określonych przepisami ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, z wyłączeniem art. 43 tej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 5.”;

3) w art. 39f ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ze środków Funduszu dokonuje się spłaty kredytów i pożyczek wraz z odsetkami i innymi kosztami obsługi kredytów i pożyczek, a także pokrycia kosztów emisji i wykupu obligacji, zaciągniętych albo wyemitowanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego w kraju i za granicą, na rzecz Funduszu. Ze środków Funduszu dokonuje się również spłaty zobowiązań wynikających z wykonania przez Skarb Państwa obowiązków z tytułu gwarancji i poręczeń zobowiązań Banku Gospodarstwa Krajowego z tytułu zaciągniętych kredytów i pożyczek oraz wyemitowanych obligacji.”;

4) uchyla się art. 39g i 39h;

5) w art. 39i wstęp do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Warunki finansowania ze środków Funduszu w odniesieniu do:”;

6) w art. 39j ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Gwarancje i poręczenia, o których mowa w ust. 1, są udzielane przez Radę Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych uzgodniony z ministrem właściwym do spraw transportu.”;

7) w art. 39n pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wyodrębnia w swoim planie finansowym plan finansowy Funduszu opracowany w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych;”.

Art. 14. W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 39 ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Minister ustala, w drodze zarządzenia, regulamin organizacyjny ministerstwa określający zakres zadań i tryb pracy komórek organizacyjnych ministerstwa oraz, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej, jednostek podległych i nadzorowanych przez ministra.

7. Dyrektor Generalny zatwierdza wewnętrzne regulaminy organizacyjne komórek organizacyjnych ministerstwa oraz, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej, jednostek organizacyjnych podległych ministrowi.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 43 § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, zakres, tryb i warunki udzielania pomocy osobom pozbawionym wolności, zwalnianym z zakładów karnych i aresztów śledczych, rodzinom tych osób, pokrzywdzonym przestępstwem i ich rodzinom, a także sposób i terminy podziału środków Funduszu, warunki przyznawania środków na działalność podmiotów wymienionych w art. 38 § 1 niebędących organami wymiaru sprawiedliwości,

z uwzględnieniem formy, rodzajów i okresów udzielania świadczeń uprawnionym podmiotom, a także sposobu rozliczania się z wykonania zadań i środków uzyskanych na ich realizację.”;

2) w art. 115 § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, zakres i tryb udzielania świadczeń zdrowotnych osobom pozbawionym wolności przez zakłady opieki zdrowotnej dla osób pozbawionych wolności, mając na uwadze konieczność zapewnienia osobom pozbawionym wolności świadczeń opieki zdrowotnej także przez pozawięzienne zakłady opieki zdrowotnej, jeżeli ich udzielenie przez zakłady przeznaczone dla osób pozbawionych wolności nie jest możliwe.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.¹²⁾) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

1) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 4 – 8 i ust. 4 pkt 2, mogą dawać polecenia lub sygnały uczestnikowi ruchu lub innej osobie znajdującej się na drodze pod warunkiem ukończenia szkolenia organizowanego przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego.

3b. Szkolenie, o którym mowa w ust. 3a, może być przeprowadzone odpłatnie. Opłatę ponosi podmiot kierujący na szkolenie, a w pozostałych przypadkach – osoba zainteresowana. Wysokość maksymalnej opłaty za szkolenie jednej osoby nie może przekraczać 30 % minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego przepisami ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.”;

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa i porządku w trakcie kierowania ruchem drogowym oraz sprawnego wykonywania czynności w tym zakresie, w drodze rozporządzenia:

- 1) określi organizację i sposób wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, program i tryb prowadzenia szkolenia w tym zakresie, wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia, wysokość stawek za szkolenie oraz tryb ich pobierania i zwrotu, biorąc pod uwagę w szczególności średnie realne koszty organizacji i przeprowadzania szkolenia;
- 2) może upoważnić inne osoby do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, oraz określić okoliczności, szczegółowe warunki, sposób wykonywania czynności w tym zakresie, jak również warunki, które te osoby muszą spełniać;
- 3) określi wzór ubioru osób, o których mowa w ust. 1 pkt 4 – 6.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 25 czerwca 1997 r. o wykorzystaniu wpływów z prywatyzacji części mienia Skarbu Państwa na cele związane z reformą systemu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 106, poz. 673 oraz z 2000 r. Nr 31, poz. 383) uchyla się art. 9 – 14.

Art. 18. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 191 w ust. 8 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wysokość opłaty za postępowanie kwalifikacyjne, umożliwiającej pokrycie kosztów postępowania kwalifikacyjnego i wydatków związanych z funkcjonowaniem Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej, tryb jej pobierania oraz przypadki uzasadniające zwrot tej opłaty, a także tryb jej zwrotu, uwzględniając etapy i terminy postępowania kwalifikacyjnego;”;
- 2) w art. 196 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia:

 - 1) minimalne wymogi programowe dla studiów podyplomowych w zakresie wyceny nieruchomości, pośrednictwa w obrocie nieruchomościami oraz zarządzania nieruchomościami, w tym czas trwania tych studiów, program ogólny i program szczegółowy studiów podyplomowych z uwzględnie-

niem tematyki wykładów oraz minimalnej liczby godzin ich trwania, uwzględniając kwalifikacje i umiejętności, jakie powinni posiadać absolwenci tych studiów, które są niezbędne dla prawidłowego i rzetelnego wykonywania działalności zawodowej w powyższych zakresach;

2) wymogi programowe dla kursów specjalistycznych, szkoleń lub seminariów, mających na celu doskonalenie kwalifikacji zawodowych rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości, w tym grupy tematyczne tych kursów specjalistycznych, szkoleń lub seminariów, uwzględniając kwalifikacje i umiejętności, jakie powinni posiadać rzeczoznawcy majątkowi, pośrednicy w obrocie nieruchomościami oraz zarządcy nieruchomości, które są niezbędne dla prawidłowego i rzetelnego wykonywania działalności zawodowej w powyższych zakresach.”;

3) w art. 197 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) sposoby doskonalenia kwalifikacji zawodowych przez rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami i zarządców nieruchomości, sposób dokumentowania oraz kryteria oceny spełnienia tego obowiązku, formy i zasady zgłaszania i potwierdzania przez organizatorów doskonalenia aktualności programów, o których mowa w art. 196 ust. 2, formy i zasady prowadzenia i publikacji rejestru zgłoszonych programów oraz wzory dokumentów stosowanych w tym postępowaniu.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1221, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1055 i Nr 180, poz. 1112) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakim powinna odpowiadać ochrona wartości pieniężnych przechowywanych i transportowanych przez przedsiębiorców i inne jednostki organizacyjne, uwzględniając konieczność zapewnienia należytego poziomu bezpieczeństwa chronionych wartości pieniężnych.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2008 r. Nr 14, poz. 92, Nr 223, poz. 1463, Nr 227, poz. 1505 i Nr 237, poz. 1652) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 35c uchyla się ust. 2;
- 2) uchyla się art. 38a.

Art. 21. W ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności (Dz. U. Nr 123, poz. 777, z 2003 r. Nr 202, poz. 1957, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 oraz z 2006 r. Nr 66, poz. 471) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do przedsiębiorstwa stosuje się, z wyjątkiem art. 12 ust. 2, art. 18, art. 35 i art. 63 ust. 3, ustawę z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 981, z późn. zm.¹⁴), w zakresie nieuregulowanym w ustawie.”;
- 2) uchyla się art. 10.

Art. 22. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o sposobie obliczania wartości rocznego produktu krajowego brutto (Dz. U. Nr 114, poz. 1188) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 4;
- 2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego oblicza wartość rocznego PKB w sposób, o którym mowa w art. 2 i 3, i ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” pierwszy szacunek za dany rok w terminie do dnia 15 maja roku następnego.”;
- 3) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego oblicza średnią wartość PKB na jednego mieszkańca za okres ostatnich trzech lat dla obszarów określonych w trybie ust. 2 i ogłasza w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” w terminie do dnia 31 października drugiego roku po roku kończącym okres ostatnich trzech lat, z zastrzeżeniem ust. 3.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2006 r. Nr 99, poz. 693, z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1055) w art. 15 w ust. 1 uchyla się pkt 3.

Art. 24. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. Nr 122, poz. 1321, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 34 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności rodzaje urządzeń technicznych oraz czynności wykonywane przez jednostki dozoru technicznego, za które pobierane są opłaty.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1570) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 39 w ust. 4 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) wzór wniosku o wydanie zezwolenia na wytwarzanie produktów leczniczych i badanych produktów leczniczych oraz wzór wniosku o wydanie zezwolenia na import produktów leczniczych i badanych produktów leczniczych, z uwzględnieniem dokumentów potwierdzających dane, o których mowa w ust. 1 i 1a, oraz rodzaje dokumentów dołączonych do wniosku, uwzględniając rodzaj produktu leczniczego oraz zakres wytwarzania i importu objęty zezwoleniem;

4) wzór wniosku o zmianę zezwolenia na wytwarzanie produktu leczniczego i badanego produktu leczniczego oraz wzór wniosku o zmianę zezwolenia na import produktu leczniczego i badanego produktu leczniczego, z uwzględnieniem danych dotyczących zmian.”;

2) w art. 40 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór zezwolenia na wytwarzanie produktu leczniczego i badanego produktu leczniczego oraz wzór zezwolenia na import produktu leczniczego i badanego produktu leczniczego, uwzględniając wytyczne zawarte w zbiorze procedur, o których mowa w art. 115 pkt 6.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381 oraz z 2008 r. Nr 218, poz. 1391 i Nr 227, poz. 1505) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. Przy wykonywaniu przewozów wahadłowych i okazjonalnych w międzynarodowym transporcie drogowym wymagany jest formularz jazdy zawierający w szczególności dane dotyczące oznaczenia przedsiębiorcy, numeru rejestracyjnego pojazdu, rodzaju usługi, miejsca początkowego i miejsca docelowego przewozu drogowego oraz listę imienną przewożonych osób.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676, z późn. zm.¹⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Szefowie Agencji, w drodze zarządzeń, każdy w zakresie swojej właściwości, mogą tworzyć, przekształcać i likwidować ośrodki szkolenia Agencji, określając ich strukturę, zadania oraz zasady funkcjonowania w zakresie nieobjętym innymi przepisami.”;

2) w art. 48 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Szefowie Agencji, w drodze zarządzeń, każdy w zakresie swojej właściwości, mogą określić znaki lub inne dokumenty identyfikacyjne funkcjonariuszy.”;

3) w art. 70 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Szefowie Agencji, w drodze zarządzeń, każdy w zakresie swojej właściwości, mogą określić sposób organizacji służby i jej pełnienia w systemie

skoszarowanym, z uwzględnieniem czasu pełnienia tej służby oraz porządku dnia.”;

4) art. 100 otrzymuje brzmienie:

„Art. 100. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzeń, odrębnie dla każdej Agencji:

1) tryb udzielania urlopów, o których mowa w art. 95 ust. 1, art. 97 ust. 1 i 2 oraz art. 98, a także przełożonych właściwych w sprawach tych urlopów,

2) sposób postępowania w przypadku odwołania funkcjonariusza z urlopu wypoczynkowego lub wstrzymania udzielenia tego urlopu,

3) sposób obliczania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy,

4) wzór orzeczenia komisji lekarskiej ABW albo AW zawierającego wniosek w sprawie udzielenia funkcjonariuszowi urlopu zdrowotnego

– uwzględniając konieczność zapewnienia niezakłóconego funkcjonowania jednostki organizacyjnej Agencji oraz, w przypadku urlopu wypoczynkowego, prawo funkcjonariuszy do wypoczynku.”.

Art. 28. W ustawie z dnia 20 grudnia 2002 r. o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 240, poz. 2059, z późn. zm.¹⁷⁾) w art. 12 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) dla każdego roku gospodarczego współczynnik średniej wydajności długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego oraz włókna konopi z 1 ha upraw lnu lub konopi, włóknistych objętych dopłatami do przetwarzania.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94, z późn. zm.¹⁸⁾) uchyla się art. 42.

Art. 30. W ustawie z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. z 2007 r. Nr 41, poz. 271, Nr 80, poz. 541 i Nr 191, poz. 1362) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 40 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, metody laboratoryjnej oceny tożsamości odmianowej, uwzględniające międzynarodowo uznane metody o dokładnych i powtarzalnych testach kontroli oceny tożsamości odmianowej, mając na uwadze usprawnienie kontroli materiału siewnego znajdującego się w obrocie.”;

2) w art. 57 ust. 2h otrzymuje brzmienie:

„2h. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, tymczasowe eksperymenty, w ramach których może być wytwarzany materiał siewny, w tym:

- 1) wymagania dotyczące wytwarzania i jakości materiału siewnego wykorzystywanego w ramach tymczasowego eksperymentu oraz warunki przeprowadzania tymczasowego eksperymentu lub
- 2) czas trwania tymczasowego eksperymentu, lub
- 3) zakres i terminy składania wojewódzkiemu inspektorowi informacji z przebiegu tymczasowego eksperymentu przez podmiot, który uzyskał pozwolenie, o którym mowa w ust. 2a, lub
- 4) zakres kontroli przeprowadzania tymczasowego eksperymentu, lub
- 5) dodatkowe informacje umieszczane na etykietach, w które zaopatruje się materiał siewny wytworzony w ramach tymczasowego eksperymentu – uwzględniając przepisy Unii Europejskiej dotyczące tymczasowych eksperymentów w zakresie wytwarzania, oceny i obrotu materiałem siewnym.”;

3) w art. 66 uchyla się ust. 5.

Art. 31. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849 i Nr 227, poz. 1505) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 37 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wykaz substancji aktywnych, których

stosowanie w środkach ochrony roślin jest zabronione lub podlega ograniczeniom, mając na uwadze stwarzane przez nie zagrożenie dla zdrowia człowieka, zwierząt oraz dla środowiska.”;

2) w art. 40:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Główny Inspektor prowadzi rejestr jednostek organizacyjnych upoważnionych do prowadzenia badań skuteczności środka ochrony roślin.”,

b) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Rejestr, o którym mowa w ust. 8, jest jawny i zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres jednostki organizacyjnej upoważnionej do prowadzenia badań skuteczności środka ochrony roślin;
- 2) zakres udzielonego upoważnienia.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.¹⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Lekarskiej oraz Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz świadczeń wysokospecjalistycznych, które są finansowane z budżetu państwa z części pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw zdrowia,
- 2) sposób finansowania oraz ustalania ceny świadczeń, o których mowa w pkt 1,
- 3) podmioty dokonujące oceny jakości świadczeń, o których mowa w pkt 1 – kierując się w szczególności wymaganiami dotyczącymi szczególnych kwalifikacji personelu udzielającego tych świadczeń i koniecznością użycia specjalistycznej aparatury.”;

2) w art. 151 uchyla się ust. 7.

Art. 33. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485, z 2006 r. Nr 66, poz. 469 i Nr 120, poz. 826 oraz z 2007 r. Nr 7, poz. 48 i Nr 82, poz. 558) w art. 34 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, podmioty uprawnione do przechowywania oraz niszczenia środków odurzających, substancji psychotropowych lub ich preparatów oraz prekursorów kategorii 1 zabezpieczonych na potrzeby postępowania karnego, a także szczegółowy tryb i warunki ich przechowywania oraz niszczenia, mając na względzie ich rodzaje i podmioty wyspecjalizowane w ich niszczeniu, konieczność właściwego zabezpieczenia tych środków i substancji przed dostępem osób trzecich, a także zapewnienie sprawności postępowania karnego i jego koszt.”.

Art. 34. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. Nr 171, poz. 1225 oraz z 2008 r. Nr 214, poz. 1346 i Nr 223, poz. 1463) art. 74 otrzymuje brzmienie:

„Art. 74. Minister właściwy do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) procedury urzędowych kontroli żywności uwzględniające szczegółowy sposób i tryb przeprowadzania urzędowych kontroli w produkcji i w obrocie, w tym zakres czynności kontrolnych, obejmujących kontrolę:
 - a) dokumentacji,
 - b) obowiązujących w zakładzie wewnętrznych systemów kontroli jakości żywności i przestrzegania zasad higieny, w tym systemu HACCP,
 - c) higieny personelu,
- 2) procedury pobierania i analizy próbek,
- 3) wzór świadectwa potwierdzającego wyniki badanych próbek
– mając na względzie bezpieczeństwo żywności oraz obowiązki określone w art. 8 i 10 rozporządzenia nr 882/2004.”.

Art. 35. W ustawie z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia (Dz. U. Nr 23, poz. 136) w art. 8 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli przedsięwzięcie drogowe jest finansowane z wykorzystaniem środków, o których mowa w ust. 1 pkt 3:

- 1) uwzględnia się je w planie finansowym Krajowego Funduszu Drogowego;
- 2) spółka zawiera z Bankiem Gospodarstwa Krajowego umowę określającą sposób i terminy dokonywania wypłat na rzecz wykonawców przedsięwzięć drogowych ze środków Krajowego Funduszu Drogowego.”.

Art. 36. W ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. Nr 130, poz. 905) w art. 11 uchyla się ust. 4.

Art. 37. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. Nr 192, poz. 1378 oraz z 2008 r. Nr 134, poz. 850) w art. 15 ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i tryb postępowania w sprawach o przyznanie świadczenia z funduszu alimentacyjnego i wstrzymywania jego wypłaty;
- 2) sposób ustalania dochodu uprawniającego do świadczenia z funduszu alimentacyjnego;
- 3) wzory:
 - a) wniosku o ustalenie prawa do świadczenia,
 - b) zaświadczenia z urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 4 pkt 1,

- c) oświadczeń o dochodach rodziny, w tym oświadczeń osób rozliczających się na podstawie przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, oraz innych oświadczeń i dowodów niezbędnych do ustalenia prawa do świadczenia,
 - d) zaświadczenia organu prowadzącego postępowanie egzekucyjne o bezskuteczności egzekucji zawierającego informację o stanie egzekucji, przyczynach jej bezskuteczności oraz o działaniach podejmowanych w celu wyegzekwowania zasądzonych świadczeń alimentacyjnych
 - kierując się koniecznością sprawnego przyznawania świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz zapewnienia właściwej do nich dokumentacji.
10. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) opis systemów teleinformatycznych stosowanych w urzędach administracji publicznej realizujących zadania w zakresie świadczeń, zawierający strukturę systemu, wymaganą minimalną funkcjonalność systemu oraz zakres komunikacji między elementami struktury systemu, w tym zestawienie struktur dokumentów elektronicznych, formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501 oraz z 2008 r. Nr 127, poz. 817),
 - 2) wymagania standaryzujące w zakresie bezpieczeństwa, wydajności i rozwoju systemu,
 - 3) sposób postępowania w zakresie stwierdzania zgodności oprogramowania z opisem systemu

– mając na uwadze zapewnienie spójności systemów teleinformatycznych stosowanych w urzędach administracji publicznej do realizacji zadań w zakresie świadczeń, w szczególności w zakresie jednorodności zakresu i rodzaju danych, która umożliwi ich scalanie w zbiór centralny, a także zachowanie zgodności z minimalnymi wymogami i sposobem stwierdzania zgodności oprogramowania, określonymi na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Systemy teleinformatyczne nie mają zastosowania do działalności naczelnika urzędu skarbowego wynikającej z przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.²⁰).”.

Art. 38. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

1) art. 10 ust. 5 ustawy wymienionej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ust. 5 ustawy wymienionej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

2) art. 36 ust. 5 ustawy wymienionej w art. 7 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 36 ust. 5 ustawy wymienionej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

3) art. 9b ust. 5 i art. 10a ust. 8 ustawy wymienionej w art. 8 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9b ust. 5 i art. 10a ust. 8 ustawy wymienionej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

4) art. 43 § 6 i art. 115 § 9 ustawy wymienionej w art. 15 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 43 § 6 i art. 115 § 9 ustawy wymienionej w art. 15, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

5) art. 6 ust. 4 pkt 1 i 2 ustawy wymienionej w art. 16 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 4 pkt 1 i 2 ustawy wymienionej w art. 16, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

6) art. 191 ust. 8 i art. 197 pkt 6 ustawy wymienionej w art. 18 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie

art. 191 ust. 8 i art. 197 pkt 6 ustawy wymienionej w art. 18, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

7) art. 6 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 19 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 19, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

8) art. 34 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 24 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 34 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 24, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

9) art. 39 ust. 4 pkt 3 i 4 oraz art. 40 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 25 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 39 ust. 4 pkt 3 i 4 oraz art. 40 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 25, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

10) art. 57 ust. 2h ustawy wymienionej w art. 30 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 57 ust. 2h ustawy wymienionej w art. 30, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

11) art. 37 ust. 7 ustawy wymienionej w art. 31 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 37 ust. 7 ustawy wymienionej w art. 31, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

12) art. 15 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 32 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 32, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

13) art. 15 ust. 9 ustawy wymienionej w art. 37 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 15 ust. 9 ustawy wymienionej w art. 37, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

– nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 39. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

-
- 1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 lipca 1950 r. o zawodzie felczera, ustawę z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych, ustawę z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, ustawę z dnia 16 lipca 1987 r. o państwowych instytucjach filmowych, ustawę z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, ustawę z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, ustawę z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej, ustawę z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, ustawę z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego, ustawę z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, ustawę z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 25 czerwca 1997 r. o wykorzystaniu wpływów z prywatyzacji części mienia Skarbu Państwa na cele związane z reformą systemu ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia, ustawę z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ustawę z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o sposobie obliczania wartości rocznego produktu krajowego brutto, ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym, ustawę z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu, ustawę z dnia 20 grudnia 2002 r. o organizacji niektórych rynków rolnych, ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawę z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie, ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, ustawę z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia, ustawę z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej oraz ustawę z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów.
 - 2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 120, poz. 1268, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2006 r. Nr 220, poz. 1600 oraz z 2008 r. Nr 216, poz. 1367.
 - 3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672 oraz z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654.
 - 4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 390, Nr 120, poz. 818, Nr 140, poz. 981 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 163, poz. 1026, Nr 171, poz. 1065 i Nr 237, poz. 1651.
 - 5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 170, poz. 1218, z 2007 r. Nr 57, poz. 390 i Nr 82, poz. 558 oraz z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 195, poz. 1199, Nr 216, poz. 1367 i Nr 227, poz. 1505.
 - 6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1652, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 203, poz. 1683,

-
- z 2006 r. Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 21, poz. 125 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1055.
- 7) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 123, poz. 849, Nr 166, poz. 1172, Nr 176, poz. 1240 i Nr 181, poz. 1290 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 234, poz. 1570 i Nr 237, poz. 1654.
 - 8) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 113, poz. 731, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268, z 2005 r. Nr 141, poz. 1183, Nr 167, poz. 1398 i Nr 175, poz. 1462, z 2007 r. Nr 112, poz. 766 i Nr 121, poz. 831 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1109.
 - 9) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 155, poz. 1297 i Nr 172, poz. 1440, z 2006 r. Nr 12, poz. 61, z 2007 r. Nr 23, poz. 136 i Nr 99, poz. 666 oraz z 2008 r. Nr 218, poz. 1391.
 - 10) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717, z 2004 r. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 169, poz. 1414 i Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1217 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2008 r. Nr 227, poz. 1505.
 - 11) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 111, poz. 1194, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1363 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 226, poz. 1648 oraz z 2007 r. Nr 123, poz. 849.
 - 12) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462 i Nr 234, poz. 1573 i 1574.
 - 13) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2782, z 2005 r. Nr 130, poz. 1087, Nr 169, poz. 1420 i Nr 175, poz. 1459, z 2006 r. Nr 64, poz. 456, Nr 104, poz. 708 i Nr 220, poz. 1600 i 1601, z 2007 r. Nr 173, poz. 1218 oraz z 2008 r. Nr 59, poz. 369 i Nr 220, poz. 1412.
 - 14) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 167, poz. 1399, z 2006 r. Nr 107, poz. 721 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1109.
 - 15) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2008 r. Nr 227, poz. 1505.
 - 16) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i Nr 166, poz. 1609, z 2004 r. Nr 109, poz. 1159, Nr 171, poz. 1800, Nr 267, poz. 2647 i Nr 273, poz. 2703, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162 oraz z 2008 r. Nr 11, poz. 59 i Nr 220, poz. 1428.
 - 17) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 40 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 14, poz. 115 i Nr 141, poz. 1182 oraz z 2008 r. Nr 52, poz. 303.
 - 18) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 191, poz. 1374 oraz z 2008 r. Nr 59, poz. 359, Nr 144, poz. 902, Nr 206, poz. 1289 i Nr 227, poz. 1505 .

-
- ¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, Nr 225, poz. 1486, Nr 227 poz. 1505, Nr 234, poz. 1570 i Nr 237, poz. 1654.
- ²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524.

12/46zb

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o uchyleniu lub zmianie niektórych upoważnień do wydawania aktów wykonawczych stanowi regulację zmierzającą do uporządkowania systemu prawa i wyeliminowania wadliwych lub zbędnych upoważnień ustawowych, dostosowanie ich do wymogów Konstytucji RP oraz przepisów ustawowych. Proponowane działania legislacyjne mają na celu również zapewnienie spójności polskiego systemu prawa z prawem Unii Europejskiej.

Art. 1

W Polsce kształcenie w zawodzie felczera zostało zakończone. W związku z tym, uprawnienia do wykonywania zawodu felczera mają wyłącznie osoby, które do czasu zamknięcia przedmiotowego kształcenia uzyskały kwalifikacje do wykonywania ww. zawodu (posiadają prawo wykonywania zawodu felczera) oraz cudzoziemcy, którzy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uzyskali prawo wykonywania zawodu felczera. Brak jest również zainteresowania pracodawców zatrudnieniem felczerów. Ponadto ukończenie kursów doksztalających, które miałyby być uregulowane w drodze rozporządzenia, nie rozszerzałoby zakresu uprawnień zawodowych osób wykonujących zawód felczera. Osobą uprawnioną w Polsce do wykonywania pełnego zakresu świadczeń zdrowotnych jest lekarz. W związku z powyższym zasadne jest uchylenie upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw zdrowia do określenia, w drodze rozporządzenia, programu, organizacji i warunków odbywania kursów doksztalających dla felczerów oraz trybu kwalifikowania do odbycia kursu. Zmiana ust. 1 jest konsekwencją uchylenia delegacji zawartej w art. 3 ust. 4.

Art. 2

Dotychczasowy art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych nie reguluje kwestii pochówku osób pozbawionych wolności zmarłych w zakładach karnych i aresztach śledczych, a art. 10 ust. 5, stanowiący upoważnienie ustawowe dla Ministra Sprawiedliwości, jest nieprecyzyjny. Prace legislacyjne nad projektem rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie sposobu postępowania ze zwłokami osób pozbawionych wolności zmarłych w zakładach karnych i aresztach śledczych, wskazywały na trudności z ustaleniem

treści tego rozporządzenia, wynikające z braku materialnego przepisu dotyczącego chowania zwłok przez zakłady karne i areszty śledcze i nieprecyzyjnego brzmienia upoważnienia. Proponowana zmiana ust. 3 ma na celu uniknięcie wątpliwości co do możliwości zlecenia pochówku osób zmarłych w zakładach karnych i aresztach śledczych przez te zakłady i areszty śledcze. Projektowane wyłączenie uzasadnia fakt, że Służba Więzienna nie może być zaangażowana w wykonywanie czynności związanych z pochowaniem zwłok, wobec braku faktycznej możliwości wykonywania pochówku bądź z powodu braku wiedzy o zgonie, bądź odległości zakładu karnego lub aresztu śledczego od miejsca zgonu.

Proponowana zmiana w wytycznych do rozporządzenia, polegająca na dodaniu wyrazów „areszt śledczy”, usunie wątpliwości interpretacyjne i jednoznacznie wskaże, iż zarówno zakład karny jak i areszt śledczy mogą zlecić pochowanie zwłok osoby zmarłej w tych jednostkach.

Ocena skutków regulacji:

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja
Projektowane zmiany będą miały wpływ na zakłady karne i areszty śledcze oraz gminy.
2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego
Wprowadzenie w życie zmian w ustawie nie wywoła skutków finansowych, stanowiących obciążenie dla budżetu państwa.
3. Wpływ na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz rozwój regionalny
Projektowane zmiany nie spowodują skutków na rynku pracy, w sferze konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczości oraz pozostaną bez wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Art. 3

Uchylenie fakultatywnej delegacji zawartej w art. 206 § 2 Kodeksu pracy, upoważniającej Ministra Pracy i Polityki Społecznej do określenia, w drodze rozporządzenia, odrębności w zakresie sposobu prowadzenia przygotowania zawodowego u pracodawców będących rzemieślnikami oraz trybu przeprowadzania

egzaminów stwierdzających kwalifikacje zawodowe po zakończeniu tego przygotowania jest uzasadnione tym, iż organem właściwym do wnioskowania do Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie wydania takiego rozporządzenia jest Związek Rzemiosła Polskiego, który od 10 lat nie zgłosił w tym zakresie żadnej inicjatywy.

Art. 4

Art. 41 ust. 1 ustawy o państwowych instytucjach filmowych zawiera delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego do określenia, w drodze rozporządzenia, liczby i trybu wyboru członków rad zespołów i rady artystyczno-programowej oraz sposobu i trybu ich działania, uwzględniając zadania tych rad w odniesieniu do działalności artystycznej państwowych instytucji filmowych.

Rady zespołów i rady artystyczno-programowe, zgodnie z przepisami ustawy, są organami doradczymi i opiniodawczymi dyrektora w sprawach związanych z działalnością artystyczną instytucji filmowej. Do ich zadań należy w szczególności: opiniowanie planów i zamierzeń artystyczno-programowych, podziału zadań i środków zgodnie z zamierzeniami programowymi, programów rozwoju i wykorzystania kadr twórczych i produkcyjnych.

Przyjęte w ustawie rozwiązania były zasadne dla państwowych instytucji filmowych funkcjonujących w poprzednim okresie ustrojowym, kiedy to produkcja filmowa była w całości finansowana z budżetu państwa, a twórcy (np. reżyserzy, scenarzyści, kierownicy produkcji) byli etatowymi pracownikami państwowych instytucji filmowych.

Z chwilą zmian ustrojowych i wprowadzeniem gospodarki rynkowej – przyjęty model wyczerpał swoje możliwości, z uwagi na diametralną zmianę zasad finansowania produkcji filmowej.

Odstąpiono od finansowania całości produkcji filmowej z budżetu, a instytucje same musiały pozyskiwać środki na prowadzoną działalność od kontrahentów zewnętrznych, którzy zaczęli w dużym stopniu decydować o wyborze programowym i artystycznym danej produkcji. Ponadto, w związku z racjonalizacją kosztów prowadzonej działalności, w tym ograniczenia stanu zatrudnienia do niezbędnego minimum poprzez odstąpienie m.in. od zatrudniania na etatach pracowników twórczych – ustała

możliwość formalna i faktyczna tworzenia rad artystyczno-programowych bądź rad zespołów.

Funkcje dotychczas przypisane wymienionym organom zostały de facto przejęte przez zespoły ekspertów działające najpierw przy utworzonej w 1991 r. Agencji Produkcji Filmowej, a od sierpnia 2005 r. – przy Polskim Instytucie Sztuki Filmowej – państwowej osobie prawnej powołanej, na podstawie ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii, do wspierania rozwoju kinematografii.

Zrealizowanie obligatoryjnego upoważnienia zawartego w art. 41 ust. 1 ustawy poprzez wydanie rozporządzenia w zaistniałej sytuacji jest merytorycznie nieuzasadnione, bowiem przepisy rozporządzenia pozostałyby przepisami „martwymi”. Państwowe instytucje filmowe czeka likwidacja lub komercjalizacja, a stan faktyczny, z przyczyn finansowych, polegający na braku pracowników twórczych, a w konsekwencji m.in. rad artystyczno-programowych, należy uznać za nieodwracalny.

W związku z propozycją uchylecia m.in. art. 35 – 41, które regulują działania rad artystycznych i artystyczno-programowych, zachodzi konieczność zmiany brzmienia art. 33, poprzez zrezygnowanie z wymogu zasięgania przez dyrektora opinii organów doradczych i opiniodawczych przy ustalaniu planu działalności. Konsekwencją likwidacji ww. organów jest zmiana brzmienia art. 20 ust. 2 oraz art. 45 ust. 2 ustawy.

Ocena Skutków Regulacji:

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projektowane zmiany w ustawie o państwowych instytucjach filmowych oddziałują bezpośrednio na państwowe instytucje filmowe utworzone przed dniem 1 stycznia 2006 r. do produkcji i opracowania filmów.

2. Wpływ na dochody i wydatki sektora publicznego

Regulacja nie będzie miała wpływu na wydatki budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ na rynek pracy

Regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

5. Wpływ na sytuację i rozwój regionów

Brak wpływu na sytuację i rozwój regionów.

Przedmiot objęty projektowanym rozporządzeniem nie należy do zakresu prawa Unii Europejskiej.

Art. 5

Delegacja z art. 23 ustawy z dnia 10 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, w brzmieniu: „Ministrowie właściwi do spraw oświaty i wychowania oraz do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii władz kościołów i innych związków wyznaniowych, określają, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres stosowania do nauczycieli, wychowawców i uczących się w szkołach, o których mowa w art. 21 oraz art. 22 ust. 3, uprawnień i świadczeń społecznych, a także nakładania obowiązków przewidzianych dla pracowników i uczących się w szkołach publicznych i szkołach wyższych, z uwzględnieniem równouprawnienia kościołów i innych związków wyznaniowych” została wprowadzona do ustawy przez art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. Nr 145, poz. 1534), która weszła w życie z dniem 10 stycznia 2005 r. i od tego dnia nie jest wykonywana. Upoważnienie zawarte w art. 23 jest wadliwie skonstruowane, a zatem nie jest możliwe wydanie na jego podstawie rozporządzenia. Upoważnienie to nie spełnia wymogów określonych w art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Brak w nim bowiem wskazania zakresu spraw przekazanych do uregulowania, a także wytycznych dotyczących treści aktu.

W ramach uzgodnień międzyresortowych oraz konsultacji społecznych projekt ustawy zawierający propozycję uchylenia art. 23 został przesłany do istniejących w Polsce kościołów i związków wyznaniowych, tj. do: Kościoła Katolickiego, Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego, Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego, Kościoła Chrześcijan Baptystów, Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego, Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego, Kościoła Ewangelicko-Reformowanego, Kościoła Katolickiego Mariawitów, Kościoła Polskokatolickiego, Kościoła Starokatolickiego Mariawitów, Wschodniego Kościoła Staroobrzędowego, Kościoła Zielonoświątkowego, Karaïmskiego Związku Religijnego, Muzułmańskiego Związku Religijnego oraz Związku Gmin Żydowskich, które w większości nie zakwestionowały zbędności upoważnienia. Zastrzeżenia co do uchylenia upoważnienia zgłosili jedynie przedstawiciele Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego i Episkopatu Polski.

Art. 6

Zaproponowana zmiana brzmienia zdania wprowadzającego w art. 19 umożliwi elastyczne wydawanie rozporządzeń w sprawie standardów technicznych w dziedzinie geodezji i kartografii. Obecne brzmienie przepisu art. 19 wymaga wydania wszystkich standardów łącznie jednym rozporządzeniem.

Zmiana upoważnienia zawartego w art. 26 ust. 1 przenosząca z ministra właściwego do spraw rozwoju wsi na Radę Ministrów obowiązek wydania rozporządzenia uzasadniona jest tym, iż sprawy z zakresu gleboznawczej klasyfikacji gruntów leżą po części w zakresie działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, ale również Ministra Środowiska w zakresie zagadnień ochrony środowiska, Ministra Infrastruktury w zakresie zagadnień związanych z planowaniem i zagospodarowaniem przestrzennym oraz Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w zakresie wykonywania zadań Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, w szczególności prowadzenia gleboznawczej klasyfikacji gruntów jako elementu składowego ewidencji gruntów i budynków.

Dane, które stanowią podstawę do wyłączenia gruntów rolnych i leśnych z klasyfikacji gleboznawczej, określenie warunków, jakim powinny odpowiadać podmioty wykonujące tę klasyfikację gruntów oraz określenie kwalifikacji zawodowych osób ubiegających się o uprawnienie do wykonywania tej klasyfikacji powinny być regulowane przepisami rangi ustawowej. W związku z czym nie jest możliwe ich uregulowanie w drodze aktu podustawowego.

Art. 7

Zaproponowane nowe brzmienie art. 36 ust. 5 ustawy o Policji wynika z faktu, że dotychczas brak było wytycznych w upoważnieniu ustawowym do określenia wysokości uposażenia i innych świadczeń przysługujących policjantowi oddelegowanemu do pełnienia zadań poza Policją. Nowy ust. 6 między innymi ma na celu zróżnicowanie zakresu uprawnień oddelegowanego policjanta w zależności od rodzaju wykonywanych zadań, czasu trwania oddelegowania itd.

Wejście w życie proponowanych rozwiązań nie spowoduje skutków finansowych w budżecie państwa.

Art. 8

Celem zmiany zaproponowanej w pkt 1 jest skreślenie wyrazów „stanowiące tajemnicę państwową”, co umożliwi zastosowanie odpowiedniej do przepisów o ochronie informacji niejawnych klauzuli tajności w zarządzeniu o funduszu operacyjnym (np. „poufne”). Zmiana klauzuli znacznie ułatwiłaby proces opracowywania wskazanego aktu prawnego, jak również korzystania z niego w praktyce poprzez realizowanie określonych czynności służbowych. Zmianie ulega zakres spraw przekazanych do uregulowania w drodze zarządzenia poprzez rozszerzenie upoważnienia o „podmioty właściwe w tych sprawach” oraz w miejsce „zasad” wskazanie „sposobu” w odniesieniu do tworzenia i gospodarowania funduszem operacyjnym.

Natomiast zmiana zaproponowana w pkt 2 ma w szczególności na celu uzupełnienie upoważnienia ustawowego o możliwości określenia w przedmiotowym rozporządzeniu wzorów kart daktyloskopijnych.

Art. 9

Przepis art. 45 ust. 3 nie był wykonywany od przeszło 17 lat – stał się materiałą podlegającą aktualnie odrębnym reżimom prawnym, przede wszystkim – postanowieniom ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, która przez definicyjne określenie obszarów zamkniętych przedkłada problematykę dotyczącą granic portów wojennych z ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej na regulacje ujęte w Prawie geodezyjnym i kartograficznym. Stąd też wykonanie ww. upoważnienia stało się bezprzedmiotowe.

Art. 10

W obecnym stanie prawnym upoważnienie zawarte w art. 18c ust. 6 ustawy jest niekonstytucyjne ze względu na brak wytycznych, w związku z czym nie jest możliwe wydanie na jego podstawie rozporządzenia. W ustawie o akredytacji w ochronie zdrowia zostały uregulowane kwestie związane z akredytacją, również te dotyczące Rady Akredytacyjnej. Wobec powyższego docelowo instytucja certyfikatu akredytacyjnego będzie określona w innym akcie prawnym niż ustawa o zakładach opieki zdrowotnej.

Uzależnienie wykonywania niektórych rodzajów badań od uzyskania skierowania lekarza wynika ze względów medycznych, dlatego nieuzasadnione jest ograniczanie

tego wymogu jedynie do badań wykonywanych w niepublicznych zakładach opieki zdrowotnej, jak wynika z obecnego brzmienia przepisu art. 29 ust. 2 ustawy. Ponadto, upoważnienie uzupełniono o wytyczne co do treści rozporządzenia. Zasadne przy tym jest pozostawienie fakultatywnego charakteru tego upoważnienia.

Przepis art. 70 ust. 3 zawiera upoważnienie fakultatywne, które nie zostało dotąd zrealizowane. Materia tego przepisu jest charakterystyczna dla budżetowego systemu finansowania ochrony zdrowia i w systemie powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego nie znajduje uzasadnienia.

Ocena Skutków Regulacji:

- 1) pkt 1 – wpływ na ministra właściwego do spraw zdrowia poprzez uchylenie obowiązku wydania rozporządzenia oraz wpływ na zakłady opieki zdrowotnej i podmioty związane z procesem akredytacji,
- 2) pkt 2 – wpływ na zakłady opieki zdrowotnej wykonujące badania, w stosunku do których konieczne jest uzyskanie skierowania,
- 3) pkt 3 – brak wpływu na podmioty z sektora ochrony zdrowia, wobec faktu, że delegacja z art. 70 ust. 3 nie została wykonana ze względu na brak osób uprawnionych do bezpłatnych świadczeń zdrowotnych.

Zmiana przepisu zawartego w art. 29 ust. 2 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej może mieć wpływ na sektor finansów publicznych – Narodowy Fundusz Zdrowia w postaci zwiększenia wydatków na konsultacje lekarskie celem uzyskania skierowania na badania. Zmiana ta może mieć wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, gdyż pojawią się jednakowe zasady wykonywania badań diagnostycznych w publicznych i niepublicznych zakładach opieki zdrowotnej.

Art. 11

Konieczność zmiany upoważnienia zamieszczonego w art. 20a ust. 6 ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa wynika z następujących względów:

- 1) upoważnienie nie może być wykonane, gdyż przed zakończeniem wykupu emisji obligacji, o których mowa w art. 20a ust. 1 ustawy (co nastąpi w 2011 r.), nie jest

możliwe ustalenie ostatecznej wysokości wpłaty Agencji z tytułu zobowiązania, o którym mowa w tym przepisie,

2) niezasadna jest bezwarunkowa dyspozycja obniżenia zobowiązania Agencji w sytuacji, gdyby po rozliczeniu wykupu całości emisji rozliczenie wykazało wzrost tego zobowiązania w stosunku do kwot ustalonych w 2000 r. Należy przy tym podkreślić, że ustawodawca nie ustalił przyczyn i kwoty obniżenia zobowiązania Agencji, przy czym powołana dyspozycja nie upoważnia Ministra Finansów do zwrotu Agencji środków z budżetu państwa – w przypadku, gdyby po 2011 r. okazało się, że suma dokonanych dotychczas wpłat jest wyższa od ostatecznego rozliczenia zobowiązania,

3) brak jest możliwości zmniejszenia w rozporządzeniu wielkości ostatniej wpłaty zobowiązania Agencji w stosunku do kwoty ustalonej już rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 14 kwietnia 2000 r. w sprawie wysokości zobowiązania Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa wobec budżetu państwa, terminów wpłat oraz organu właściwego do ich poboru (Dz. U. Nr 36, poz. 404), ze względu na dokonaną już przez Agencję w całości wpłatę kwot zobowiązania, ustalonego na podstawie tego rozporządzenia,

4) w upoważnieniu brak jest również zobowiązania Agencji do wpłaty różnicy wynikającej z porównania kwoty ostatecznego rozliczenia wykupu całości obligacji i kwoty określonej w ww. rozporządzeniu. Rozporządzenie to zostało wydane na podstawie delegacji, w której nie zawarto przepisów dotyczących ostatecznego rozliczenia się Agencji z zobowiązania wobec budżetu państwa po zakończeniu wykupu całości emisji obligacji. Oszacowanie wysokości kwoty wykupu emisji obligacji przewidywane jest na 2011 r. Po wykupie obligacji będą znane faktyczne wydatki budżetu państwa na ten cel. Zobowiązanie określone w ww. rozporządzeniu zostało przez Agencję spłacone w 2003 r.

Z powyższych względów niezbędnym jest dokonanie w art. 20a zmian, które pozwolą rozwiązać kwestię ostatecznego rozliczenia się Agencji z budżetem państwa.

Ocena skutków regulacji:

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowana regulacja będzie miała wpływ na Agencję Nieruchomości Rolnych.

2. Konsultacje społeczne

Projektowana regulacja nie wymaga przeprowadzenia konsultacji społecznych.

3. Wpływ nowelizacji na:

a) sektor finansów publicznych

Nie jest możliwe ustalenie w chwili obecnej ostatecznej wysokości zobowiązania Agencji Nieruchomości Rolnych lub zwrotu z budżetu państwa ewentualnej nadpłaty na rzecz tej Agencji; oszacowanie ww. kwoty możliwe będzie po 2010 r.

b) rynek pracy

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

d) sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

4. Źródła finansowania

W przypadku konieczności zwrotu z budżetu państwa na rzecz Agencji Nieruchomości Rolnych nadpłaconej kwoty środków, która została już przekazana do budżetu państwa na poczet spłaty zobowiązania Agencji, wydatki budżetowe na ten cel zostaną zaplanowane w projekcie ustawy budżetowej na rok 2012.

W sytuacji zobowiązania Agencji do wpłaty różnicy wynikającej z porównania kwoty ostatecznego rozliczenia wykupu całości obligacji i kwoty określonej w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 14 kwietnia 2000 r. w sprawie wysokości zobowiązania Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa wobec budżetu państwa, terminów wpłat oraz organu właściwego do ich poboru, środki na ten cel zostaną wygoszparowane z przychodów Agencji.

Art. 12

Uchylenie upoważnień zawartych w art. 6 ust. 2 oraz w art. 55 ust. 1 ustawy podyktowane jest zmianami w ustawie o zakładach opieki zdrowotnej oraz w ustawie o ochronie zdrowia psychicznego, mającymi na celu wprowadzenie systemowych rozwiązań w ochronie zdrowia.

Ustawa z dnia 23 lipca 2008 r. o zmianie ustawy o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. Nr 180, poz. 1108) stwarza podstawę prawną dla Rady Ministrów do ustanowienia – w drodze rozporządzenia – Narodowego Programu Ochrony Zdrowia Psychicznego. Jednym z zasadniczych celów tego programu jest utworzenie sieci centrów (ośrodków) zdrowia psychicznego, zapewniających kompleksową opiekę dla mieszkańców (dorosłych oraz dzieci i młodzieży). Po wejściu w życie ww. ustawy (1 stycznia 2009 r.) struktura centrum składałaby się co najmniej z zespołu ambulatoryjnego, zespołu środowiskowego, zespołu dziennego i zespołu szpitalnego.

Jednocześnie, pomimo braku wypełnienia upoważnienia ustawowego do określenia sieci zakładów psychiatrycznej opieki zdrowotnej, samorzady wojewódzkie, niezależnie od przepisów ustawy, realizują faktycznie docelową sieć, co zaowocowało powstaniem w okresie ostatnich siedmiu lat 146 oddziałów psychiatrycznych przy szpitalach ogólnych, przyczyniając się w sposób znaczący do poprawy opieki w tym zakresie.

Proponowana zmiana brzmienia ust. 3 polegająca na zastąpieniu wyrazów „31 grudnia 2008 r.” wyrazami „31 grudnia 2010 r.” jest związana z terminem, jaki został wskazany jako termin na dojście do standardów przez domy pomocy społecznej (art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej – Dz. U. Nr 64, poz. 593, z późn. zm.). Przed upływem tego terminu nie jest możliwa pełna realizacja sieci oparcia społecznego w postaci domów pomocy społecznej dla osób psychicznie chorych, gdyż domy, które nie osiągną wymaganego standardu będą musiały być zlikwidowane lub przekształcone w inne jednostki.

Ocena Skutków Regulacji:

Brak wpływu na podmioty z sektora ochrony zdrowia, wobec faktu, że delegacja z art. 6 ust. 2 nie została wykonana, natomiast zakłady psychiatrycznej opieki zdrowotnej są tworzone przez samorząd województwa.

1. Podmioty, których dotyczy proponowana regulacja

Jednostki samorządu terytorialnego, domy pomocy społecznej, środowiskowe domy samopomocy.

2. Skutki dla budżetu państwa, budżetów samorządu terytorialnego, finansów publicznych

Zmiana nie pociągnie za sobą skutków finansowych dla budżetu państwa ani dla budżetów samorządu terytorialnego. Art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego ma jedynie charakter instrukcyjny, związany z terminem zakończenia realizacji sieci oparcia społecznego dla osób z zaburzeniami psychicznymi.

3. Wpływ na rynek pracy

Proponowana regulacja nie ma wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ na konkurencyjność zewnętrzną i wewnętrzną gospodarki oraz na sytuację i rozwój regionów

Zmiana nie będzie miała wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną, ani na sytuację i rozwój regionów.

5. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projekt nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych.

Art. 13

Zaproponowany przepis zmieniający ustawę o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym dokonuje zmian wszystkich przepisów, w których odwoływano się do rozporządzenia wydawanego na podstawie art. 39g.

W treści przepisu dotyczącego przekazywania nieodpłatnie ministrowi właściwemu do spraw transportu akcji i udziałów w spółkach, stanowiących własność Skarbu Państwa, odniesienie do rozporządzenia wydawanego na podstawie uchylanego upoważnienia ustawowego zostało zastąpione odwołaniem do planu finansowego Funduszu.

Natomiast w treści przepisu dotyczącego zaciągania przez Bank Gospodarstwa Krajowego kredytów i pożyczek, emitowania obligacji na rzecz Funduszu oraz gwarantowania albo poręczania ww. zobowiązań finansowych przez Skarb Państwa odniesienie do rozporządzenia wydawanego na podstawie uchylanego upoważnienia zostało zastąpione odwołaniem do:

- programu wieloletniego, ustanowionego na podstawie ustawy o finansach publicznych oraz
- planu finansowego Funduszu.

Uchylenie upoważnienia dla Rady Ministrów do określania Programu rzeczowo-finansowego dla inwestycji drogowych realizowanych z wykorzystaniem środków Funduszu

spowodowało konieczność wskazania, w art. 39n pkt 1 ustawy, ministra właściwego do spraw finansów publicznych jako podmiotu upoważnionego, obok ministra właściwego do spraw transportu, do uzgadniania treści planu finansowego Funduszu.

Pozostałe zmiany mają charakter porządkujący (wykreślono odwołania do uchylanych przepisów).

Art. 14

W art. 39 ust. 6 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów jest zawarty wymóg ustalania przez ministra, w drodze zarządzenia, regulaminu organizacyjnego ministerstwa, określającego zakres zadań i tryb pracy komórek organizacyjnych ministerstwa oraz regulaminów jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez ministra. Obecnie obowiązujący wymóg ustalania przez ministra regulaminów jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych jest bezprzedmiotowy, ponieważ, w większości przypadków, kwestię ustalania regulaminów tych jednostek, w sposób odmienny regulują przepisy szczególne, np. ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1702), ustawa z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 264, z późn. zm.) i akty wykonawcze wydane na podstawie tych ustaw. Konsekwencją proponowanej zmiany jest także nadanie nowego brzmienia ust. 7 tego artykułu. Przewidziany, w obecnie obowiązującym przepisie ust. 7, obowiązek zatwierdzania przez Dyrektora Generalnego wewnętrznych regulaminów organizacyjnych jednostek organizacyjnych podległych ministrowi nie tylko nie ma racjonalnych podstaw, ale przede wszystkim jest niespójny z przepisami określającymi kompetencje Dyrektora Generalnego i w praktyce pozostaje przepisem „martwym”.

Art. 15

Zmiana brzmienia upoważnienia ustawowego zawartego w art. 43 § 6 Kodeksu karnego wykonawczego umożliwi wykonawcy rozporządzenia określenie warunków udzielania pomocy poprzez zróżnicowanie jej formy, rodzajów i okresów udzielania pomocy.

W stosunku do pierwotnego brzmienia delegacji do wydania rozporządzenia, proponuje się wprowadzenie niewielkich zmian precyzujących warunki udzielania pomocy uprawnionym osadzonym oraz zasady jej stosowania, co zostało podyktowane praktyką

wynikającą z realizacji pomocy na podstawie dotychczasowych uregulowań, a także warunkami przyznawania środków Funduszu przez Ministra Sprawiedliwości podmiotom sektora pozarządowego na podstawie pisemnej umowy, precyzyjnie określającej jej przedmiot (zadanie), adresata, termin i miejsce jego realizacji, kwotę przyznanych środków oraz zasady jej rozliczania i zwrotu w przypadku wykorzystania przyznanych środków niezgodnie z przeznaczeniem. Zawarcie umowy winno być następstwem akceptacji projektu.

Pozwoli to również usankcjonować wymóg składania przez podmioty uprawnione do otrzymywania środków z funduszu projektu programu (działania), w określonym czasie i uzyskanie akceptacji Ministra Sprawiedliwości. Przyznanie środków Funduszu byłoby następstwem zawarcia umowy pomiędzy dysponentem środków Funduszu Pomocy Postpenitencjarnej, którym jest Minister Sprawiedliwości, a podmiotem, spośród wymienionych w art. 38 § 1 K.k.w., który uzyskał akceptację projektu programu. Umowa, przede wszystkim, będzie określała warunki realizacji programu oraz sposób i termin rozliczenia z uzyskanych środków i przyczyni się do kreowania polityki zmierzającej do realizacji zadań z zakresu readaptacji społecznej osób skazanych i ich rodzin.

Zmiana brzmienia art. 115 § 9 Kodeksu karnego wykonawczego (usunięcie wyrazu „publiczne”) ma na celu pełną korelację z innymi przepisami tego Kodeksu (np. art. 115 § 5), jak również legalizację możliwości korzystania ze świadczeń pozawięziennych niepublicznych zakładów opieki zdrowotnej. Usunięcie wyrażenia o ograniczonym wyposażeniu więziennych zakładów opieki zdrowotnej w odpowiedni sprzęt, jako szczególnej przesłance uprawniającej do korzystania ze świadczeń pozawięziennych zakładów opieki zdrowotnej, wynika z faktu, iż nie jest to ani jedyny ani najważniejszy powód korzystania ze świadczeń pozawięziennej służby zdrowia. Należy do nich również zaliczyć brak obecności odpowiedniego lekarza specjalisty lub nagłość wystąpienia problemu zdrowotnego.

Obecny sposób finansowania świadczeń zdrowotnych udzielanych przez pozawięzienne zakłady opieki zdrowotnej w pełni umożliwia korzystanie zarówno z publicznych, jak i niepublicznych zakładów opieki zdrowotnej (de facto jest ono od lat stosowane). Jest to rozwiązanie zarówno racjonalne, elastyczne, jak i w pełni odpowiadające potrzebom więziennictwa.

Ocena skutków regulacji:

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projektowane zmiany w art. 43 § 6 ustawy – Kodeks karny wykonawczy będą miały wpływ na osoby pozbawione wolności, zwalniane z zakładów karnych i ich rodzin, na osoby pokrzywdzone przestępstwem i ich rodziny oraz stowarzyszenia, fundacje oraz instytucje, których celem działania jest pomoc w społecznej readaptacji skazanych, a projektowane zmiany w art. 115 § 9 tej ustawy będą miały wpływ na osoby pozbawione wolności oraz na zakłady opieki zdrowotnej.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wprowadzenie w życie projektowanych zmian nie wywoła skutków finansowych, stanowiących obciążenie dla budżetu państwa.

3. Wpływ na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz rozwój regionalny

Projektowane zmiany nie spowodują skutków na rynku pracy, w sferze konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczości oraz pozostaną bez wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Art. 16

Prace legislacyjne związane z wdrożeniem nowych przepisów wykonawczych w zakresie kierowania ruchem drogowym wskazały na potrzebę uzupełnienia art. 6 ustawy o przepisy materialne (ust. 3a i 3b) nakładające na osoby kierujące ruchem drogowym obowiązek odbycia szkolenia, organizowanego przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego, regulujące kwestie ewentualnej odpłatności szkolenia oraz uzupełnienia delegacji o upoważnienie ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia zasad i programu szkolenia, wzoru zaświadczenia, a także wysokości opłat za szkolenie, tryb ich pobierania i zwrotu (ust. 4).

Podczas ustalania wysokości maksymalnej opłaty za szkolenie osób, które mogą dawać polecenia uczestnikowi ruchu lub innej osobie znajdującej się na drodze, określono wartość procentową minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego przepisami ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2002 r. Nr 200, poz. 1679, z późn. zm.), która w 2009 r. będzie wynosić 1226 zł. Określenie maksymalnej wartości

bezwzględnej w PLN uniemożliwi uwzględnianie w przyszłości stopy inflacji. Przed określeniem wartości procentowej wzięto pod uwagę wysokości opłat stosowanych przez wojewódzkie ośrodki ruchu drogowego.

Ocena skutków regulacji:

Wejście w życie proponowanej zmiany upoważnienia ustawowego nie spowoduje wydatków dla państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego. Należy założyć, że ulegną zmniejszeniu koszty Policji o wydatki związane z organizacją i prowadzeniem nieodpłatnie szkoleń w zakresie kierowania ruchem drogowym, które były pokrywane z własnych środków. Dalsza realizacja tych zadań przez wojewódzkie ośrodki ruchu drogowego będzie odbywała się odpłatnie. Wojewódzkie ośrodki ruchu drogowego prowadzą samodzielną gospodarkę finansową na zasadach określonych w ustawie.

Wpływy z prowadzonych szkoleń wojewódzkie ośrodki ruchu drogowego mogą przeznaczyć na bieżące utrzymanie ośrodka, tj. na wydatki związane z organizacją i prowadzeniem szkoleń.

Art. 17

Zasady i tryb emisji papierów wartościowych określone zostały w ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.) oraz w wydanych na jej podstawie rozporządzeniach. Warunki emitowania skarbowych papierów wartościowych opiewających na świadczenia pieniężne uprawniające do określonych świadczeń niepieniężnych w zamian za te skarbowe papiery wartościowe reguluje rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie warunków emitowania obligacji skarbowych uprawniających do określonych świadczeń niepieniężnych (Dz. U. Nr 133, poz. 926). Z uwagi na istnienie podstawy do emisji skarbowych papierów wartościowych utrzymywanie przepisów rozdziału 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. jest niecelowe.

Art. 18

W trakcie prac nad wydaniem rozporządzenia, mającego na celu wypełnienie powyższego upoważnienia ustawowego, okazało się, że upoważnienie przewiduje określenie przypadków uzasadniających zwrot wniesionej opłaty za postępowanie

kwalifikacyjne, natomiast nie przewidziano trybu zwrotu tej opłaty. Dlatego też dla wykonania upoważnienia niezbędne jest rozszerzenie zakresu delegacji o tryb zwrotu opłaty.

Kolejna zmiana ma na celu doprecyzowanie obecnego przepisu art. 196 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Przepis ten upoważnia ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej do ustalenia minimalnych wymogów programowych dla studiów podyplomowych w zakresie wyceny nieruchomości, pośrednictwa w obrocie nieruchomościami oraz zarządzania nieruchomościami, nie wskazując formy prawnej, w jakiej ma nastąpić ustalenie powyższych wymogów programowych. Obecnie, ustalenie ww. wymogów programowych następuje w formie komunikatu. Jednakże forma komunikatu, ze względu na charakter aktu wewnętrznego, nie jest właściwa dla ustalenia wymogów dla studiów podyplomowych, bowiem, zgodnie z przepisami art. 177 ust. 1 pkt 4, art. 182 ust. 1 pkt 4 oraz art. 187 ust. 1 pkt 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami, jednym z warunków ubiegania się o nadanie ww. uprawnień i licencji zawodowych jest ukończenie studiów podyplomowych, dla których minimalne wymogi programowe ustala minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej (art. 196 ust. 1). Ze względu na adresatów oraz nakładane na nich obowiązki akt ustalający wymogi programowe dla studiów podyplomowych winien mieć charakter aktu prawa powszechnie obowiązującego. Zatem, najbardziej odpowiednią formą prawną ustalenia omawianych wymogów programowych wydaje się być rozporządzenie. W związku z powyższym propozycja dodania do obecnego art. 196 kolejnego ustępu, który w pkt 1 zawierać będzie upoważnienie dla ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej do wydania rozporządzenia, w którym ustalone zostałyby minimalne wymogi programowe dla studiów podyplomowych w zakresie wyceny nieruchomości, pośrednictwa w obrocie nieruchomościami oraz zarządzania nieruchomościami.

Zgodnie z tym upoważnieniem minister ustalałby grupy tematyczne kształcenia oraz tematykę poszczególnych wykładów wraz z określeniem minimalnej liczby godzin, jaka powinna być poświęcona danemu tematowi oraz grupie tematycznej. Ponadto, zasadne wydaje się rozstrzygnięcie, jak długo powinny trwać studia podyplomowe.

W pkt 2, w dodawanym w art. 196 ust. 3, proponuje się zamieścić upoważnienie dla ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej

do wydania rozporządzenia, w którym ustalone zostałyby wymogi programowe dla kursów specjalistycznych, szkoleń lub seminariów, mających na celu doskonalenie kwalifikacji zawodowych rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości. Podobnie, jak w przypadku studiów podyplomowych, przepis art. 196 ust. 2 upoważnia ministra do ustalenia wymogów programowych dla ww. kursów specjalistycznych, szkoleń lub seminariów, mających na celu doskonalenie kwalifikacji zawodowych osób wykonujących zawody w dziedzinie gospodarowania nieruchomościami, nie wskazując formy prawnej, w jakiej ma nastąpić ustalenie powyższych wymogów programowych. Ze względu na fakt, że omawiane wymogi precyzują obowiązki, do jakich, na podstawie art. 175 ust. 2, art. 181 ust. 2 oraz art. 186 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, zostali zobowiązani rzeczoznawcy majątkowi, pośrednicy w obrocie nieruchomościami oraz zarządcy nieruchomości, ww. wymogi programowe powinny zostać ustalone w akcie prawa powszechnie obowiązującego, jakim jest rozporządzenie. W omawianym przepisie proponuje się, aby minister ustalał grupy tematyczne ww. kursów specjalistycznych, szkoleń lub seminariów.

Ponadto, zasadne wydaje się doprecyzowanie upoważnienia zawartego w art. 197 pkt 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Ze względu na to, że ustawodawca w art. 196 ust. 2 wprowadził obowiązek zgłaszania ministrowi programów kursów specjalistycznych, konieczne wydaje się sprecyzowanie w akcie wykonawczym formy i zasad zgłaszania i potwierdzania przez organizatorów doskonalenia aktualności programów, a także zasad i form prowadzenia i publikacji rejestru zgłoszonych programów. Ponadto w rozporządzeniu określone zostaną wzory dokumentów stosowanych w tym zakresie.

Art. 19

Proponowana zmiana ma na celu dostosowanie brzmienia upoważnienia do wymogów konstytucyjnych przez zmianę formy współuczestniczenia w wydaniu aktu prawnego. Współdziałanie ministra właściwego do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Prezesem Narodowego Banku Polskiego przy wydawaniu rozporządzenia zastąpi wymóg zasięgnięcia opinii Prezesa. Upoważnienie uzupełniono również o wytyczną, zgodnie z art. 92 Konstytucji RP.

Art. 20

Katalog zadań z zakresu rehabilitacji zawodowej i społecznej, realizowanych przez samorządy terytorialne, podlega częstym zmianom. Wynikają one m.in. ze zmian przepisów ustawy o rehabilitacji (...) nakładających na samorządy terytorialne nowe zadania.

W związku z tym wydanie, na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy, rozporządzenia określającego zasady sporządzenia sprawozdania z realizacji poszczególnych zadań wiązałoby się z jego częstymi nowelizacjami. Obecnie zasady sprawozdawczości samorządów terytorialnych ze zrealizowanych zadań, wynikających z ustawy o rehabilitacji (...), zawarte są w regulacji wewnętrznej PFRON (Sprawozdanie finansowo-rzeczowe z wykorzystania środków PFRON), która określa wzór, sposób i terminy składania sprawozdania (w tym również zasady i sposoby rozliczeń finansowych samorządów z Funduszem w zakresie wykorzystania środków, a także zwrotu niewykorzystanych środków). Stanowi ono wystarczający dokument do dokonania powyższych rozliczeń.

Przepis art. 38a ustawy nakłada na starostę obowiązek przekazywania wojewodzie (a na wojewodę obowiązek przekazywania Pełnomocnikowi Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych) informacji o szkoleniach, zatrudnieniu i osobach niepełnosprawnych zarejestrowanych w powiatowym urzędzie pracy oraz zawiera upoważnienie do wydania przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego rozporządzenia określającego wzory i sposób przedstawiania powyższych informacji. W praktyce, przepis ten pozostaje jednak „martwy” , ponieważ powyższe dane przekazywane są przez powiatowe urzędy pracy (jednostkę organizacyjną powiatu, wchodzącą w skład powiatowej administracji zespolonej) na podstawie innego aktu normatywnego – ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.) oraz aktów wykonawczych do ww. ustawy: rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 października 2007 r. w sprawie programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2008 (Dz. U. Nr 210, poz. 1521, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie określenia wzorów formularzy sprawozdawczych, objaśnień co do sposobu ich wypełniania oraz wzorów kwestionariuszy i ankiet statystycznych stosowanych w badaniach statystycznych ustalonych w programie badań statystycznych statystyki

publicznej na rok 2008 (Dz. U. Nr 36, poz. 202, z późn. zm.). Powyższe przepisy określają wzory i sposób przedstawiania przez powiatowe urzędy pracy informacji m.in. o zarejestrowanych osobach niepełnosprawnych (zarówno bezrobotnych, jak i poszukujących pracy, niepozostających w zatrudnieniu), dotyczące ich liczby i struktury społecznej ze względu m.in. na: wiek, płeć, wykształcenie, stopień niepełnosprawności, rodzaj niepełnosprawności, staż pracy, a także liczby osób wyłączonych z ewidencji na skutek rozpoczęcia szkolenia (w tym także dane o liczbie osób, które je ukończyły i podjęły zatrudnienie w trakcie lub po jego ukończeniu) lub w związku z podjęciem zatrudnienia. Powiatowe urzędy pracy zobligowane są, w terminach wskazanych w powyższych przepisach, do wypełniania w tym celu formularzy „MPiPS-OI – sprawozdanie o rynku pracy” (z załącznikami). Informacje w nich zawarte przesyłane są do Głównego Urzędu Statystycznego, jako organu wyznaczonego ustawowo do prowadzenia badań statystycznych statystyki publicznej. Następnie przekazywane są przez GUS do Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej (w tym m.in. do Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych). Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o statystyce publicznej, wyniki obliczeń, opracowań i analiz, dokonanych na podstawie zebranych w badaniach statystycznych statystyki publicznej danych statystycznych, są powszechnie dostępne. W związku z powyższym, wydanie aktu wykonawczego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 38a ustawy byłoby niecelowe, gdyż uzyskano by tożsame dane z dwóch różnych źródeł. Ponadto, powiatowe urzędy pracy zobligowane byłyby do wypełniania dwóch formularzy o takich samych zakresach tematycznych.

Ocena skutków regulacji:

Uchylenie art. 35 ust. 2 oraz art. 38a ustawy o rehabilitacji (...) nie wywoła skutków społeczno-gospodarczych. Potrzeba uchylenia powyższych delegacji wynika z niecelowości wydania na ich podstawie aktów wykonawczych, które powielająby obecnie obowiązujące regulacje. W związku z tym, uchylenie powyższych delegacji ustawowych nie będzie wywierać wpływu na: sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego, rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, sytuację i rozwój regionalny.

Art. 21

Wykonanie upoważnienia zawartego w art. 10 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zatrudnieniu osób pozbawionych wolności stało się bezprzedmiotowe w związku z uregulowaniem wysokości składek na ubezpieczenie społeczne w art. 15 i art. 22 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74, z późn. zm.).

Zmiana określona w pkt 1 jest konsekwencją uchylecia art. 10.

Art. 22

W kontekście prawa wspólnotowego w polskim porządku prawnym obowiązuje rozporządzenie Rady (WE) nr 2223/96 z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 310 z 30.11.1996; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 10, 1.2, str. 3). Według metodyki określonej w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2223/96 Prezes Głównego Urzędu Statystycznego oblicza i ogłasza szacunek wartości rocznego PKB, o którym mowa w art. 5, oraz średnią wartość PKB na jednego mieszkańca na poziomie województw (NTS2) i na poziomie podregionów (NTS3), o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy.

Ponieważ metodologia stosowana dla obliczenia produktu krajowego brutto (PKB), określona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2223/96, obowiązuje bezpośrednio – projektowane uchylenie art. 4, a co za tym idzie również zmiana brzmienia art. 5 i ust. 1 w art. 6 mają charakter formalny i służą wyłącznie porządkowaniu prawa. Zmiana nie wymaga przeprowadzania konsultacji międzydziałowych ani społecznych. Nie ma również wpływu na sektor finansów publicznych, rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, a także na sytuację i rozwój regionów. Treść projektowanej zmiany jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Art. 23

Przedmiotowy przepis przewiduje wydanie przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej rozporządzenia w sprawie rodzajów i zakresów przeglądów statków dokonywanych przez instytucję klasyfikacyjną. Po przeprowadzonych konsultacjach, w których uczestniczyły urzędy morskie oraz Polski Rejestr Statków

S.A. (polska instytucja klasyfikacyjna), podjęto decyzję o zaprzestaniu prac nad wydaniem ww. rozporządzenia ze względu na brak potrzeby jego wydawania. Zakres przedmiotowego rozporządzenia jest już uregulowany odrębnymi przepisami (konwencje międzynarodowe). Ponadto, ponieważ instytucje klasyfikacyjne są podmiotami prywatnymi – narzucanie takim podmiotom zakresu działalności mogłoby być uznane za niezgodne z prawem i zostać zaskarżone. Instytucja klasyfikacyjna sama określa zakres swojej działalności oraz ustala przepisy, normy i wymagania w oparciu o istniejące w tym zakresie standardy międzynarodowe.

Art. 24

Zasadność wyłączenia ministra właściwego do spraw finansów publicznych z wydania ww. rozporządzenia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, podyktowana jest faktem, iż opłaty z tytułu czynności jednostek dozoru technicznego, w świetle brzmienia art. 34 ustawy, uiszczają osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, na rzecz których są wykonywane czynności dozoru technicznego. Są to środki własne powyższych podmiotów a nie środki publiczne w rozumieniu ustawy o finansach publicznych. Jednocześnie ustalanie wielkości stawek za czynności jednostek dozoru technicznego leży w kompetencjach ministra właściwego do spraw gospodarki oraz Urzędu Dozoru Technicznego. W związku z tym niezasadne jest utrzymanie przepisu art. 34 ust. 3 w dotychczasowym brzmieniu.

Art. 25

Ustawą z dnia 30 marca 2007 r. o zmianie ustawy – Prawo farmaceutyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 75, poz. 492) wprowadzono art. 51a, który stanowi, iż przepisy rozdziału „Wytwarzanie i import produktów leczniczych” stosuje się również do badanych produktów leczniczych. Wobec powyższego zasadna jest zmiana upoważnienia ustawowego przez uwzględnienie odniesienia do badanych produktów leczniczych. Natomiast ze względu na treść art. 115 pkt 6 Prawa farmaceutycznego, który obliguje Głównego Inspektora Farmaceutycznego do stosowania wytycznych zawartych w zbiorze procedur Wspólnoty Europejskiej, dotyczących inspekcji i wymiany informacji, zamieszczenie w upoważnieniu zawartym w art. 40 ust. 3 zwrotu „uwzględniając wytyczne zawarte w zbiorze procedur, o których

mowa w art. 115 pkt 6” pozwoli na zmianę rozporządzenia regulującego wzór zezwoleń, każdorazowo po zmianie wzoru zezwoleń w Unii Europejskiej.

Art. 26

Uchylenie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw transportu z art. 27 ust. 2 ustawy o transporcie drogowym do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru formularza jazdy wynika z tego, że wzór formularza jazdy określony jest w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2121/98 z dnia 2 października 1998 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 684/92 i (WE) nr 12/98 w zakresie dokumentów dla przewozu osób autokarem i autobusem. Ponieważ rozporządzenie UE obowiązuje bezpośrednio, uzasadnione jest uchylenie ust. 2 w art. 27.

Art. 27

Przyczyną proponowanych zmian w brzmieniu art. 20 ust. 3, art. 48 ust. 6 i art. 70 ust. 2 jest potrzeba zamiany upoważnień obligatoryjnych na fakultatywne, a w przypadku brzmienia art. 100 – konieczność zastąpienia wadliwie sformułowanego upoważnienia poprawnie skonstruowanym przepisem upoważniającym.

Ocena skutków regulacji:

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przedmiotowe akty normatywne będą regulowały wyłącznie sytuację prawną funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego Agencji Wywiadu.

2. Konsultacje społeczne

Z uwagi na zakres podmiotowy nie będą wymagane konsultacje społeczne projektów tych aktów normatywnych.

3. Wpływ nowelizacji na rynek pracy i konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Przepisy omawianych aktów normatywnych nie będą miały wpływu na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, a także nie wpłyną w negatywny sposób na ograniczenie uznaniowości w działaniu organów administracji publicznej oraz upraszczanie uznaniowości w działaniu organów administracji publicznej oraz upraszczanie stosowanych procedur.

4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie tych aktów normatywnych nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa; przedmiotowe akty normatywne nie będą w żaden sposób wpływać na budżety jednostek samorządu terytorialnego

5. Przedmiot projektowanych regulacji, co do zasady, nie będzie objęty prawem Unii Europejskiej.

Art. 28

Zgodnie z art. 8 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia Komisji (WE) nr 507/2008 z dnia 6 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz. Urz. UE L 149 z 7.06.2008, str. 38), które z dniem 28 czerwca 2008 r. zastąpiło rozporządzenie Komisji (WE) nr 245/2001, państwo członkowskie Unii Europejskiej przed dniem 1 stycznia bieżącego roku gospodarczego jest obowiązane określić współczynnik dla długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego i włókna konopi. Współczynnik ten umożliwia wyliczenie indywidualnych limitów włókna dla każdego przetwórcy, który jest upoważniony do ubiegania się o dopłatę do przetwarzania. Współczynnik ten obliczany jest na podstawie szacunkowych danych, przekazywanych przez przetwórców do dnia 20 września danego roku gospodarczego. Następnie, po zakończeniu przerobu słomy lnianej lub konopnej (przerób ten może trwać do 22 miesięcy od rozpoczęcia roku gospodarczego), w przypadku, gdy nie jest wykorzystana cała krajowa gwarantowana ilość długiego włókna lnianego lub krajowa gwarantowana ilość krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego możliwe jest, na podstawie art. 8 ust. 4 przedmiotowego rozporządzenia, zwiększenie tego współczynnika w celu ponownego przydziału niewykorzystanych ilości. Konieczna jest zatem zmiana rozporządzenia, do którego ogłoszenia upoważnia art. 12 ust. 1 lit. b ustawy z dnia 20 grudnia 2002 r. o organizacji niektórych rynków rolnych. Jednakże istnieją wątpliwości, czy przy obecnym brzmieniu upoważnienia („corocznie”) jest to możliwe, bowiem zmiana rozporządzenia nie następowałaby w tym samym roku kalendarzowym, ale ok. 2 lata po ogłoszeniu ww. rozporządzenia. W związku z tym wyraz „corocznie” w powyższym upoważnieniu proponuje się zastąpić wyrazami „dla

każdego roku gospodarczego”. Po wprowadzeniu tej zmiany usunięte zostaną wątpliwości dotyczące możliwości nowelizacji przedmiotowego rozporządzenia.

Ocena skutków regulacji:

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny
Przepisy projektowanego art. 28 będą miały zastosowanie do pierwszych przetwórców słomy lnianej i konopnej na włókno oraz Agencji Rynku Rolnego.
2. Wpływ nowelizacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw
Wejście w życie projektowanego art. 28 nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.
3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego
Wejście w życie projektowanego art. 28 nie spowoduje skutków dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.
4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy oraz na sytuację i rozwój regionalny
Wejście w życie projektowanego art. 28 nie będzie miało wpływu na rynek pracy oraz na sytuację i rozwój regionalny.

Art. 29

Art. 38 ust. 1 ustawy o transporcie kolejowym określa inwestycje, które finansowane są z budżetu państwa, a zasady finansowania inwestycji w zakresie rozwoju przewozów kolejowych z innych źródeł regulują przepisy odrębne. Na podstawie art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 19 września 2007 r. o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 191, poz. 1374) został uchylony rozdział 2a odnoszący się do Narodowego Planu Rozwoju. W związku z tym pozostawienie art. 42, który odwołuje się do ww. Narodowego Planu Rozwoju wydaje się bezcelowe. Wydanie rozporządzenia na podstawie art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym stało się bezprzedmiotowe. Zasadnym jest więc uchylenie całego art. 42.

Art. 30

Zmianę brzmienia art. 40 ust. 8 ustawy uzasadnia zmiana charakteru upoważnienia z obligatoryjnego na fakultatywne związana z faktem, że obecnie nie istnieją międzynarodowo uznane metody laboratoryjnej oceny tożsamości odmianowej. Na obecnym etapie trwają dyskusje na forum międzynarodowym (OECD, CPVO) nad uznaniem takich metod i ich ewentualnym zastosowaniem do oceny tożsamości odmianowej.

Propozycja fakultatywnego charakteru upoważnienia zawartego w art. 57 ust. 2h ustawy związana jest z faktem, że nie wszystkie eksperymenty, które są przyjęte w państwach Unii Europejskiej mają merytoryczne, gospodarcze i ekonomiczne uzasadnienie do wprowadzania ich w Polsce. Zaproponowane rozszerzenie upoważnienia w pkt 1 pozwala na określenie wymagań dotyczących wytwarzania i jakości materiału siewnego objętego tymczasowym eksperymentem.

Uchylenie upoważnienia zawartego w art. 66 ust. 5 w brzmieniu: „minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, urzędową metodę przeprowadzania badań genetycznych materiału siewnego, biorąc pod uwagę metody określone w wytycznych OECD dla testów upraw kontrolnych i polowej kontroli upraw nasiennych oraz bezpieczeństwa obrotu materiałem siewnym” jest uzasadnione tym, że w wyniku przeprowadzonych przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi konsultacji z placówkami naukowymi stwierdzono, że na obecnym etapie nie ma międzynarodowo uznanych metod genetycznych stosowanych do rozstrzygnięcia wyników kontroli oceny tożsamości odmianowej. Wydanie stosownego rozporządzenia będzie możliwe dopiero po opracowaniu genetycznych metod oceny materiału siewnego. Również w tym przypadku, metoda genetyczna zastosowana podczas kontroli materiału siewnego, nie mogłaby być uznana za rozstrzygającą w przypadku zakwestionowania jej przez podmiot prowadzący obrót materiałem siewnym.

Art. 31

Zgodnie z art. 37 ust. 7 ustawy o ochronie roślin, minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wykaz substancji aktywnych, których stosowanie w środkach ochrony roślin jest zabronione lub podlega ograniczeniom. Wykaz ten został opracowany m.in. na podstawie dyrektywy Rady

79/117/EWG z dnia 21 grudnia 1978 r. zakazującej wprowadzanie do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne oraz Konwencji Rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami.

W związku z tym, że badania skuteczności działania środka ochrony roślin są wykonywane przez jednostki organizacyjne upoważnione, w drodze decyzji, przez Głównego Inspektora Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, powinien on również – zgodnie z art. 40 ust. 5 – prowadzić rejestr zawierający dane dotyczące tych jednostek. Pozwoli to na bieżące dokonywanie zmian np. w przypadku zmiany siedziby czy adresu upoważnionych jednostek.

Ogłaszanie średnio dwa razy w ciągu roku w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przez ministra właściwego do spraw rolnictwa wykazu tych jednostek, powoduje, iż wszelkie zmiany nie są dostępne zainteresowanym podmiotom na bieżąco.

Art. 32

Dotychczasowe sformułowanie upoważnienia powodowało konieczność drobiazgowego określania w rozporządzeniu zakresu świadczeń zdrowotnych i trybu przekazywania środków publicznych z tytułu realizacji świadczeń, co ze względu na postęp w medycynie, różnorodność metod i odmian postępowania w określonych sytuacjach medycznych czyniło znaczne fragmenty rozporządzenia „martwymi” przepisami, wręcz uniemożliwiającymi prawidłowe realizowanie umów na wykonywanie świadczeń.

Propozycja nowego brzmienia w art. 15 ust. 3 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ograniczająca się do zmiany upoważnienia ustawowego zawartego w art. 15 ust. 3, ma na celu dostosowanie do zakresu przedmiotowego projektowanej ustawy.

Na podstawie upoważnienia, zawartego w art. 151 ust. 7, wydane zostało rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie wzoru ogłoszenia o wyniku rozstrzygnięcia postępowania w sprawie zawarcia umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 274, poz. 2728). Wzory ogłoszeń zawarte są w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1564/2005 z dnia 7 września 2005 r. ustanawiającym standardowe formularze do publikacji ogłoszeń w ramach procedur

zamówień publicznych zgodnie z dyrektywami 2004/17/WE i 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 257 z 1.10.2005). Rozporządzenie wspólnotowe jest aktem prawnym obowiązującym w całości i bezpośrednio stosowalnym we wszystkich państwach członkowskich, bez konieczności jego implementacji do prawa krajowego. Nie ma zatem potrzeby, aby w tym samym zakresie obowiązywał akt prawa krajowego.

Art. 33

W trakcie prac Rady do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii zwrócono uwagę, że dotychczasowe brzmienie art. 34 ust. 5 w zbyt szeroki sposób określa przedmiot regulacji, obejmując warunki i tryb postępowania również dla przedsiębiorców związanych z tym obszarem, przy jednoczesnym zawężeniu katalogu właściwych rzeczowo ministrów, co uniemożliwiało do tej pory kompleksowe unormowanie problematyki przechowywania i niszczenia narkotyków. Uregulowanie kwestii dotyczących infrastruktury związanej z przechowywaniem narkotyków, bezpieczeństwem pracy depozytariuszy, zabezpieczeniem przed dostępem osób trzecich, transportem i sposobem utylizacji wymaga uzgodnień i współpracy wielu ministerstw, w tym – Zdrowia, Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Administracji, Finansów, Środowiska, Obrony Narodowej, Pracy i Polityki Społecznej, Infrastruktury oraz organów centralnych, w tym Głównego Inspektora Farmaceutycznego, Komendanta Głównego Policji i Straży Granicznej, Szefów Służby Celnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

Ze względu na wyznaczenie Policji, jako jedyne organu do przechowywania narkotyków zabezpieczonych dla potrzeb postępowania karnego (bez względu na organ prowadzący postępowanie i jego etap), zasadnym wydaje się przyjęcie rozwiązań jak najbardziej szczegółowych, gdyż magazyny komend wojewódzkich i Stołecznej Policji w zakresie warunków przechowywania „narkotyków” prowadzone są w różny sposób.

Art. 34

Nowe brzmienie art. 74 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia sprowadza się do wykreślenia w odniesieniu do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi delegacji przewidującej określenie przez ten organ, w drodze rozporządzenia, procedury urzędowych kontroli żywności, procedury pobierania próbek oraz wzoru świadectwa

potwierdzającego wyniki badanych próbek. Zagadnienia, które miałyby być regulowane powyższym rozporządzeniem są dostatecznie szczegółowo regulowane w:

- 1) rozporządzeniu nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.),
- 2) rozporządzeniu nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 139, str. 206, z późn. zm.),
- 3) rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 marca 2005 r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu wykonywania kontroli przez pracowników Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 61, poz. 547), wydanym na podstawie ustawy dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842).

Art. 35

Konsekwencją uchylenia art. 39g w ustawie o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (art. 13 projektu ustawy) zawierającego upoważnienie do wydania rozporządzenia w sprawie ustalenia Programu rzeczowo-finansowego dla inwestycji drogowych realizowanych z wykorzystaniem środków KFD, jest odpowiednia zmiana w art. 8 ust. 6 ustawy o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia, uwzględniająca likwidację tego programu.

Art. 36

Wydanie rozporządzenia przez Ministra Gospodarki na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy stało się zbędne. Zgodnie z art. 11 ust. 2 ustawy wysokość stawki, o której mowa w ust. 1, ulega obniżeniu proporcjonalnie do współczynnika, oznaczonego symbolem „SRn”,

jeżeli w terminie, o którym mowa w art. 5 ust. 1, nie zostaną rozwiązane na mocy umów rozwiązujących, wszystkie umowy długoterminowe, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy. Biorąc pod uwagę, że wszystkie umowy długoterminowe zostały rozwiązane, to warunek sine qua non do wydania rozporządzenia nie został spełniony. Nie ma zatem konieczności wydania rozporządzenia w sprawie obniżenia stawek opłaty przejściowej.

Art. 37

Wprowadzenie nowego brzmienia art. 15 ust. 9 i art. 15 ust. 10 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów wynika z błędnego umiejscowienia w tych przepisach wytycznych. W wyniku dokonywanej zmiany, wytyczne prawidłowo odnosić się będą do całego przepisu stanowiącego upoważnienie do wydania aktu wykonawczego.

Art. 38

Treść przepisu przejściowego jest konsekwencją zmian zaproponowanych w niniejszej ustawie. Biorąc pod uwagę zasadę określoną w § 32 ust. 2 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908), w myśl której, jeżeli zmienia się treść przepisu upoważniającego do wydania aktu wykonawczego w ten sposób, że zmienia się zakres spraw przekazanych do uregulowania aktem wykonawczym lub wytyczne dotyczące treści tego aktu, przyjmuje się, że taki akt wykonawczy traci moc obowiązującą z dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej treść przepisu upoważniającego, zasadne jest wprowadzenie normy, zgodnie z którą, do czasu wydania nowych rozporządzeń, zachowana zostanie moc obowiązująca dotychczasowych przepisów wykonawczych.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy poddany był konsultacjom społecznym, a także – stosownie do przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) – był umieszczony na stronach Biuletynu

Informacji Publicznej. W trybie przepisów tej ustawy nikt nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

12/47zb

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min MD/1000/08/DP/MN

Warszawa, dnia 11 grudnia 2008 r.

Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o uchyleniu lub zmianie niektórych upoważnień do wydawania aktów wykonawczych wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo znak RM-10-228-08 z dnia 3 grudnia 2008 r.), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do wiadomości:

Pan Jacek Krawczyk

Wiceprezes Rządowego Centrum Legislacji